

man kan forlange og vente, er, at der vises en saa god Økonomi derved som muligt. Naar den ærede Minister pegede paa, at man nu omtrent er ved det, der stadig er opstillet som Maalet, at saa 2 pCt. af Kapitalen, kan jeg dog ikke ganske give ham Ret i, at dette Maal virkelig skulde være naaet eller være lige ved at naas. Thi naar der har været Tale om, at man vilde være tilfreds med en Rente af 2 pCt. af Kapitalen, har det dog vel stadig været Meningen, at man har forstaaet disse 2 pCt. paa lignende Maade, som et Privatelskab vilde beregne 2 pCt., altsaa efter Afholdelsen af Udgifter til Udvidelser af forskellig Art, der sædvanlig afholdes af Driftsudgifterne, inden man taler om Overskud, samt en vis Henlæggelse til Reserverfonden, hvorfor Forbedringer kunne ske, og deslige. Men her er Forholdet det, at alt saadant opføres som Udgift paa § 27, og det vil, naar man vil se paa § 27, vise sig, at naar man trækker det, der er opført derpaa, fra, vil der ikke blive ret meget tilbage af det, der er opført paa § 6 som eventuelt Overskud. Dernæst tror jeg, at ved de 2 pCt. har man stadig tænkt paa de jydsk-sjyiske Baner og ikke paa de sjællandske, saa at der for disse Bedkommende nok kunde udbringes noget mere og Gennemsnittet af hele den samlede Kapital i alt Fald maatte ligge mellem 2 og 3 pCt. Under alle Omstændigheder tilstaaer jeg, at jeg har været blandt dem, der mene, at Staten ikke skal udnytte sine Jærnbaner som et egentlig finansielt Aktiv, men anse det for det vigtigste at udnytte dem saaledes, at de komme Befolkningen fuldt til Gode paa enhver mulig Maade. Jeg har ikke opgivet dette Standpunkt; men jeg maa dog tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at vor finansielle Situation efterhaanden kan synes i Færd med at udvikle sig saaledes, at det dog ikke har saa lidt at sige, om dette store Aktiv giver en halv Million mere eller mindre om Aaret, og det kan derfor nok være, at man i kommende Tider maa vise noget mere Resignation paa dette Omraade, end man hidtil har gjort. Jeg vil i alt Fald for mit Bedkommende blot forvare mig i saa Henseende og udtale, at, naar jeg viser en saadan Resignation, er det ikke, fordi jeg opgiver eller fraviger de Anstuelser, jeg tidligere har haft, men fordi jeg bøjer mig for en højere Nødvendighed.

Sarald Jensen: Den ærede Minister havde ikke ret mange Indvendinger at gøre imod de Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, og indtog jo i det hele en ret velvillig Stilling til dem, idet han henstillede

til Tingets Medlemmer, hvorvidt de vilde stemme for dem eller ej, og saa senere tage de mulige Konsekvenser under Overvejelse. Jeg tror nu ikke, at disse Konsekvenser ville være saa store, da jeg ved Udarbejdelsen af Vædringsforslagene har søgt at undgaa, at saadanne Konsekvenser kunne komme til Stede. Fra den Side tror jeg altsaa ikke, at der er nogen Fare for de Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at stille. For øvrigt skal jeg takke den ærede Minister for den i det hele velvillige Smødekomen, han har vist over for Spørgsmaalet om at forhøje Lønningerne noget for de smaa. Den ærede Minister ønskede at vide, hvor stor en Udgiftssum disse Vædringsforslag vilde medføre. Jeg mente i mit første Foredrag, at de vilde gaa op til en 200,000 Kr., og jeg skal gerne nærmere oplyse dette Punkt. Sagen er jo nemlig nem at beregne, idet det er opført, hvor mange Embedsmænd der er i de forskellige Stillinger. Undervædringsforslaget Nr. 2 vil saaledes koste 14,100 Kr., Nr. 3 3,400 Kr., Nr. 4 2,900 Kr., Nr. 5 12,780 Kr., Nr. 6 67,100 Kr., Nr. 7 8,820 Kr., Nr. 8 42,450 Kr. Det sidste Tal er det temmelig umulig bestemt at opgibe, men det fremkommer, som jeg har angivet det, derved, at jeg har regnet en Lønningsforhøjelse af i Gennemsnit 150 Kr. for de 169 Stationskarle og de 114 Stationsbudde. Forslaget Nr. 9 angaar Rørepengene. De ere i Betænkningen andetskeds opgivne at have udgjort 45,000 Kr. om Aaret, og da de ere fordoblede, fremkomme de andre 45,000 Kr. Forslaget Nr. 11 angaar Overarbejdspengene. Dem har jeg ansat til en 5,000 Kr., det vil vistnok spille en meget lille Rolle. Man kommer altsaa i det hele til en Sum af 201,550 Kr. Dertil kommer, hvad Pensionforhøjelsen andrager; men dette Forhold er mere indviklet, og her vil Opgørelsen være vanskeligere, men uoverkommelig tror jeg ikke, den vil være. Den ærede Minister udtalte angaaende de Forslag, jeg har stillet til § 9, at der skulde være Retssærdighed i Pensioneringen, at den skulde være retssærdig for alle. Jeg skal kun ganske kort udtale, at jeg ikke ser noget uretssærdigt i, at der gives et noget større Statsstilfud til de lavere lønnes Pensionering end til de højere lønnes. Det forekommer mig ret rimeligt, at de lavere lønnes, der have det mest opslidende Arbejde, ogsaa saa et noget større Statsstilfud, for det første, fordi de ikke, saaledes som de højere lønnes Embedsmænd, kunne lægge noget af deres Løn til Side til deres Alderdom, og for det andet fordi de hurtigere blive opslidte. Det forekommer mig altsaa ikke, at der er noget uretssærdigt i, at man hder et noget større Tilfud til de